

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 13T/113/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717010990
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Pavláková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2020:5717010990.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudkyňou JUDr. Veronikou Pavlákovou na hlavnom pojednávaní dňa 08.12.2020 takto

rozhodol:

obžalovaný

V. Q. Ú. S. A. Y. U. , K.. XX.XX.XXXX B. Q., I. O. O., R. Q.,
U. K. P. V. O., T. A. O., Č.. P.. XXX,

uznáva sa za vinného, že

dňa 24.06.2017 v čase o 21.05 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. DAEWOO TICO, červenej tmavej metalízy, ev. č. Q. XXXAX, ktorého vlastníkom je I. Q., po miestnej komunikácii v Q. smerom od O. na križovatku Ul. Y. a cesty č. X/XX, kde bol predpísaným spôsobom zastavený a kontrolovaný hliadkou polície, následne vyzvaný po poučení, aby sa podrobil dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu v dychu elektrickým meračom typu AlcoQuant 6020 plus, výrobné číslo U. a lekárskemu vyšetreniu na zistenie prítomnosti alkoholu v krvi, čo však odmietol,

t e d a

- pri výkone inej činnosti, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou a odmietol sa podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie,

č í m s p á c h a l

- prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 / šesť / mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmieniene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 2 / dva / roky.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. súd ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na 4 / štyri / roky.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Martin podala dňa 16.08.2017 na V. Q. obžalobu pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené v písomne podanej obžalobe. Súd na nariadených hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov Q. S. a V. I., oboznámil sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spisovom materiáli a dospel k záveru uvedenému vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Obžalovaný V. Q. nechcel konať o dohode o vine a treste. K možnosti urobiť vyhlásenie o svojej vine či nevine uviedol, že nepopiera ani sekundu, že sa skutok nestal, je vinný tým, že viedol to vozidlo, avšak bolo to v krajnej núdzi, čo na pojednávaní dokáže. Poukázal na svoj zlý zdravotný stav a to, že sa hlavného pojednávania zúčastňuje na svoju vlastnú zodpovednosť, pretože sa ho chce zúčastniť. Po zákonom poučení vypovedal, že už 3 roky býva na chate na O.. Dňa 24.06.2017 boli u neho oslavy, ostatné osoby odišli, zostal sám. Prišlo mu zle, tak zavolať na 112. Tam existujú GPS, musia tieto koordinátori nahlásiť, táto chata je však umiestnená tak, že tam GPS ani nie je, k tomu predložil výpis z katastrálnej mapy. Pred 2 týždňami tam asi pol kilometra nad ním zomrela jedna pani, pred dvomi rokmi tam dostal porážku V. P., bývalý kolega z horskej služby. Obžalovanému sa vybil telefón, tak sadol do auta, zišiel na otočku autobusu, šiel dole cez O., cez O., tak, aby nešiel po hlavnej ceste, pričom mal zapnuté výstražné svetlá. Prešiel cez križovatku a zbadal za sebou policajtov. Zastavili ho. Išlo o jedného mladého a jedného starého policajta, žiadali od neho doklady. Povedal, že ich nemá, že ide do nemocnice na urgent kvôli svojmu zdravotnému stavu. Oni trvali na tom, aby vykonal dychovú skúšku, on opakoval, že potrebuje ísť do nemocnice. Ten mladý policajt asi pozerá veľa amerických filmov a asi veľa cvičí u B., tak mu založil putá, obmedzil ho na slobode a o 21.45 hod ho naložili do auta. Na polícii o 0.30 hod. skolaboval. Záchranka ho zaviezla do nemocnice na urgent. Policajti zatiaľ spracovali príkaz na umiestnenie do CPZ, avšak zrejme po konzultácii s prokurátorom ho nakoniec o 4.00 hod. zaviezli späť na chatu. O 1.43 hod. bola vypracovaná lekárska správa z UNM. Niečo podobné sa mu stalo už v marci 2017 na Š., v máji 2017 v J. V. v O. O., kde bol ošetrovaný v nemocnici v O.. O.. Keď ho zastavili policajti a priedil sa vykonať dychovú skúšku, ten starší vytiahol kamerový záznam, že všetko bude na kamere, no dnes takéhoto záznamu niet. Keď ho zavolať vyšetrovateľka, ktorú pozná z O., veľmi dobre vedel, v akej dôkaznej situácii je, že sú proti nemu dvaja policajti, a preto sa rozhodol nevypovedať. Bolo to po konzultácii s advokátom. Urobil dobre, že toto svoje právo nevypovedať využil. Do spisu sa dostal až na súde, lebo policajtká mu dala podpísať tri obálky. Odmietol byť prítomný pri výsluchu policajtov. Na tej ďalšej obálke bolo oboznámenie s vyšetrovaním. Keby vedel, že si dajú do spisu len to, čo chcú, keď tam nevidel lekárske správy a ani kamerový záznam - to sa bol pozrieť s jeho bratom - advokátom na súde, spis spoločne preštudovali, tieto skutočnosti zistil. Keby vedel, že to takto bude, tak tú obálku nepodpíše. Pri podpise na polícii nebol žiaden policajt, to si tak oni podpisujú až neskôr. Policajtká mu neskôr pri rozhovore povedala, že má na tých policajtov podať trestné oznámenie, ale on vie aj z televízie, ako policajti bijú cigáňov a nakoniec sú stíhaní tí cigáni, nie policajti. V spise je teda len to, čo oni chcú, čo nechcú, to tam nie je. On celý život zachraňuje ľudské životy ako dobrovoľník - záchranár horskej služby, nejedno dieťa mu už zomrelo v rukách, vie, aké je to svinstvo mať v krvi alkohol, ale všetci by urobili to isté. Má vysoký krvný tlak, berie na to lieky. Predložil doklad o členstve v O. Z. G. W. zo dňa 01.05.2010, je riaditeľom tohto občianskeho združenia. K otázke, či si bol vedomý, že pri svojom zdravotnom stave a predpísaných liekoch tieto nesmie kombinovať s alkoholom uviedol, že liek anopyrin je určený na riedenie krvi a na ten sa dokonca odporúča piť víno, ostatné jeho lieky sú veľmi silné, nerobia mu dobre, je po nich malátny. Alkohol vlastne nepije, ale keď je nejaká oslava, tak deň predtým ich vysadí. Uvedomuje si, že keby tie lieky zobral a pil na to alkohol, rovno ho môžu odvieť „na máry“. V rámci tých osláv posedeli 3 dni, tak sa to prihodilo, uvedomuje si, že si ten stav mohol privodiť aj sám, možno si ho aj sám privodil a je pravda, že si mal uvedomovať, že sa mu môže zhoršiť zdravotný stav, ak sa bude takto správať, no v tej chvíli si to asi neuvedomil. Viedol vozidlo nie po hlavných cestách, lebo vedel, že môže zraziť nejaké decko, ženu s kočíkom, že môže spôsobiť nejaké nešťastie. Na otázku, čo mu bránilo požiadať o pomoc pri vojení do obce O., kde už bolo možné privolať riadne pomoc, a tak absolvovať len tú nevyhnutnú časť cesty vozidlom za stavu, v akom bol, uviedol, že ľudia na O. nemožno otravovať, keby stretol napr. autobusára D., tak by to spravil. V tom čase už bolo aj prítmie. Nezastavil pri pizzerii na O., prípadne pri hoteli, ktorý tam je, hoci to bolo bližšie ako ísť až do centra mesta do nemocnice, keďže okolo pizzerie nešiel, šiel bočnými cestami cez O. popri O. na svetelnú križovatku, je pravda, že ešte pred ňou je čerpacia stanica a keď prešiel cez túto svetelnú križovatku, zastavili ho

policajti, hoci mal výstražné svetlá a šiel pomaly. Vie, čo je to 2 promile alkoholu v krvi, ale on navonok nejavil známky požitia alkoholu, to len to číslo je také vysoké, pri zostatkovom alkohole to nie je až tak veľa. Rozdiel medzi jazdou a podrobením sa skúške bol cca pol hodiny, to nemohol byť až taký veľký rozdiel, cítil sa na to, že na tom aute môže ísť. Keď by sa to stalo znova, prípadne niekomu inému, spravil by to zasa. On jediný prežil z toho vrtuľníka, ktorý s bystrickými záchranármi havaroval, vie čo je ľudský život. Zdravotné problémy má cca 4 roky, lekára navštevuje pravidelne vždy, keď sa necíti dobre, má už 61 rokov. Embólia je choroba, ktorej sa nedá predísť, teda keď dostane závrate, hoci napr. aj týždeň nevypije ani kvapku alkoholu, ide do nemocnice alebo k lekárovi, keď užíva lieky, veľmi sa mu znižuje tlak, ak náhodou zabudne, hneď mu stúpne na 200. Nad ním nebýva nikto, vedľa neho J., ale ten tam nebol, najbližšie je Ď., ale ten je stále schovaný, asi 500 metrov do kopca sú ďalšie obydla. Najbližšie obydlie od neho je cca 20 minút chôdze pešo. Nad ním je veľa nových domov, ale je to do kopca. Obdobné príhody mal v tej O. a na Š.. Keď slúžia na Š., tak je ich tam cca 8, po skončení si dajú nejaký pohárik, vždy je tam nejaký šofér, ktorý nepije, pretože dole vždy chytajú policajti. Prebral sa v ten deň 24.06.2017 po asi 15 minútach a bolo mu naozaj veľmi zle. Zaujímalo sa, prečo policajti nie sú doposiaľ stíhaní resp. vyšetrovaní z dôvodu zneužitia právomoci verejného činiteľa a neposkytnutia prvej pomoci v núdzi, keď na autách majú napísané „pomáhať a chrániť“. Prisahal na život svojich 5 dcér, že policajt v ruke držal kameru, kameroval, ak by ten záznam existoval, bola by úplne iná dôkazná situácia. Keby na polícii neodpadol, tak by k nemu v živote lekára nezavolali, vnímal to, nebol úplne v bezvedomí. Policajt len nad ním stál, chytil ho za rameno a triasol s ním. Bol mimo možno len 15 - 20 sekúnd. Pokiaľ zo zabezpečeného spisového materiálu nikde nevyplýva, že by požiadal o akýkoľvek kamerový záznam, tak je to z dôvodu, že nevedel, že tam tento záznam nie je, pretože sa nebol oboznámiť s vyšetrovaním. Vodičské oprávnenie má vydané od 15 rokov. Fyzicky ním v čase skutku nedisponoval, lebo ho hľadá 8 rokov tak, že píše na inšpekcie, pretože mu ho policajt odniesol od vozidla. Nevie o tom, že by mu bol niekedy uložený zákaz vedenia motorových vozidiel a oprávnenie niekedy odobraté. Údajne mu bol pred 8 rokmi s uložením pokuty 800 eur odobratý na 2 roky, no on o tom doposiaľ nevie. V čase skutku mu jeho zdravotný stav vedenie motorového vozidla dovoľoval, až následne bola na dopravný inšpektorát zaslaná správa, že musí preukázať svoj zdravotný stav a spôsobilosť viesť motorové vozidlá. Pri tých ostatných zdravotných problémoch mal v O. vypité jedno malé pivo, na Š. nič. Na odstránenie rozporov oproti svojej výpovedi z prípravného konania, keď na hlavnom pojednávaní uviedol, že po porade s obhajcom využil právo nevypovedať v prípravnom konaní, hoci sa vtedy ku skutku uvedenom v uznesení o vznesení obvinenia v plnej miere priznal, súhlasil s ním, tak on vlastne ani nevie, čo podpisoval, nemal okuliare, pri podpise nikto nebol a aj pred súdom sa po ľudskej stránke priznával, že šiel pod vplyvom alkoholu a je mu to ľúto, zopakoval však, že to bolo v núdzi.

Svedok Q. S. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedol, že obžalovaného pozná iba z úradnej činnosti. Už si nespomína, kedy sa udalosti vo veci, v ktorej je predvolaný, odohrali. S kolegom pri kontrole bezpečnosti zastavili obžalovaného, keď viedol nejaké staršie motorové vozidlo. Bol vyzvaný podrobiť sa dychovej skúške, čo odmietol, preto mu bola obmedzená osobná sloboda. Ešte predtým bol riadne poučený. Pokiaľ si spomína, tak tam boli nejaké zdravotné problémy a myslí, že ani neskončil nakoniec v CPZ. Už si nespomínal, z akého dôvodu vtedy obžalovaného zastavovali, na jeho spôsob vedenia vozidla, ani ako to bolo s predložením dokladov z jeho strany a či v čase jazdy javil známky požitia alkoholu. Je to štandardný postup, že pri zastavení vyzývajú vodiča podrobiť sa dychovej skúške.

Keďže si svedok pre odstup času na podrobnosti skutku nespomínal, bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania. V rámci nej podrobne popísal spôsob zastavenia neskôr zadržaného vodiča motorového vozidla, ktoré jazdilo po ceste neisto, pri krajnici a pri strede vozovky zvláštnym spôsobom, čo vzbudilo ich pozornosť. Po zastavení vyzvali vodiča k predloženiu dokladov, ten ich však pri sebe nemal. Javil znaky požitia alkoholu, a preto ho vyzvali podrobiť sa dychovej skúške, čo opakovane odmietol. Pred vykonaním bol riadne poučený o jej vykonaní a tiež o postupe v prípade odmietnutia dychovej skúšky na alkohol. Tú opakovane odmietol, ako aj odber krvi za účelom zistenia alkoholu. Keďže vzniklo dôvodné podozrenie zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a vodič bol zaistený bezprostredne po spáchaní prečinu, bol obmedzený na osobnej slobode dňa 24.06.2017 o 21.10 hod. a eskortovaný na OO PZ Martin - západ. Ďalšiu jazdu mu zakázali. O obmedzení osobnej slobody bol informovaný operačný dôstojník, v systéme zistili totožnosť páchatela. Na OO PZ sa vodič následne podrobil dychovej skúške a tá v čase 21.16 hod. preukázala 0,88 mg/l alkoholu v dychu, čo je v prepočte 1,83 promile a o 21.32 hod. pri opakovanej dychovej skúške hodnotu 0,90 mg/l, čo je v prepočte 1,88 promile. Zistili vlastníka vozidla, ktoré páchatel viedol. Na policajnom oddelení prišlo obvinenému

nevoľno, tak mu zavolali RZP. Zistili, že má problémy s tlakom, a tak nemohol byť umiestnený v cele policajného zaistenia a bol opatrením prepustený na slobodu.

K prečítanej výpovedi svedok uviedol, že podrobnejšie vypovedal pred viac ako 3 rokmi, keď si celú vec vtedy pamätal samozrejme lepšie ako s odstupom času pred súdom. Pracuje na množstve obdobných prípadov, pána Q. však ako osobu opoznáva, v rámci úradnej činnosti s ním už vykonávali aj iné činnosti. Obžalovaného zastavovali niekde v miestach oplotenia Q. I.. Nespomína si na akom type služobného motorového vozidla vykonávali vtedy hliadku. Majú na oddelení len jedno služobné vozidlo vybavené záznamovými zariadeniami, toto sa na 90% využíva prevažne v rámci dennej služby, ide o vozidlo Seat Leon. Na oddelení určite nemali vozidlo Kia Sorento, len Kia Sportage. V roku 2017 išlo o starší typ vozidla, ktoré je aktuálne už vyradené. Nemajú pridelené žiadne služobné pomôcky, na ktorých by bolo možné zaznamenávať úkony. Nevedel, čo konkrétne uvádzal obžalovaný k účelu jeho cesty a jej cieľu. O jeho zdravotných problémoch sa dozvedeli až na oddelení, dovtedy obžalovaný nič nespomínal a nemal žiadne komplikácie. Ak by mal zdravotné problémy, už na mieste samom by mu predsa privolali RZP. Nespomína si, že by obžalovaný mal zapnuté výstražné svetlá. Ako vodiča ho vyzval, aby si zabezpečil svoje vozidlo uzamknutím na spomenutom mieste zastavenia.

K tejto výpovedi svedka obžalovaný uviedol, že nehovorí pravdu, pretože ho zastavili na ceste do nemocnice, za svetelnou križovatkou v smere k rampám, pri požičovni stavebného náradia. Po vykonaní úkonu mu ešte obaja príslušníci pomohli zatlačiť vozidlo pod taký prístrešok, kde toto auto stálo 3 dni, má svedka, že vozidlo mu bol zobrať spod uvedeného prístrešku. Odkrokoval si vzdialenosť od „Urgentu“ k miestu zastavenia a bolo to 560 krokov. Nemal ako predložiť doklady, lebo ich pri sebe nemal, s policajtmí tam vznikla roztržka, zvýšili na neho hlas, on však povedal, že ide do nemocnice. Má rád policajtov, keď ich nevidí.

Svedok V. I. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedol, že na obžalovaného si spomína, nevie sa vyjadriť vôbec k tomu, kedy sa tieto udalosti odohrali, vie, že mu bola privolaná záchranná služba a asi s ním aj boli následne na ošetrovaní - potreba privolať RZP nie je úplne bežná. V ten deň slúžil s kolegom S.. Odvtedy mal množstvo služobných zásahov, nechce zavádzať, preto sa pridáva v plnom rozsahu úradného záznamu, ktorý spísal. V tejto veci postup konzultovali s prokurátorom a obžalovaný asi ani nebol riešený v skrátanom konaní. Zdravotné problémy súviseli s jeho sťaženým dýchaním, pokiaľ si dobre pamätá. Nespomínal si, kde obžalovaného zastavili, bolo to v ich služobnom obvode, bližšie je to určite spísané v úradnom zázname. RZP mu privolávali na oddelenie, len predpokladá, že ak mal nejaké ťažšie problémy, tak sa mu istotne snažili pomôcť. Pokiaľ aj je nejaké obrazové alebo zvukovo - obrazové nahrávacie zariadenie k dispozícii a je na to čas, úkon polície sa môže zaznamenať. Vôbec nevie, či nejaké takéto zariadenie u nich na oddelení v tom čase bolo k dispozícii. Jedna kamera bola aj isté obdobie dlhodobejšie v oprave. Ak by bol k dispozícii záznam, tento by bol súčasťou spisu. Pokiaľ obžalovaný tvrdí, že mal hovoriť o nejakom zaznamenávaní úkonu, tak pokiaľ by takéto niečo malo byť pravdou, takýto záznam by bol súčasťou spisového materiálu. Nespomína si, že by vozidlo obžalovaného zatlačili pod prístrešok. Ak obmedzia osobnú slobodu páchatelovi pod vplyvom alkoholu, tak nemôžu policajti sadnúť do jeho vozidla, stane sa, že vozidlo pomôžu odtláčiť mimo premávku. Či tomu tak bolo v tomto prípade, nevie. Nikdy nikoho nenútiť k vykonaniu dychovej skúšky. Povinnosťou polície nie je odviesť páchatela späť domov, môže sa tak však príslušník polície po predchádzajúcej úvahe rozhodnúť.

Súd so súhlasom prokurátora a obžalovaného prečítal svedeckú výpoveď I. Q. z prípravného konania. Po riadnom zákonom poučení uviedol, že svoje vozidlo Daewo Tico, evč. Q. asi pred jeden a pol rokom požičal do užívania X. Č.. Ten ho oslovil asi pred pol rokom, že by mal o toto vozidlo záujem pán Q., ktorý by si ho chcel požičať, s čím súhlasil. Potvrdil, že vozidlo bolo užívané s jeho povolením.

Súd sa ďalej oboznámil s listinami pripojenými do súdneho spisu. Z nich zistil nasledovné skutočnosti. Z realizačného návrhu zo dňa 24.06.2017 vyplývajú všetky okolnosti zhodne s tým, ako ich uviedol svedok S. v rámci svojej výpovede v prípravnom konaní.

Obvinenie bolo vznesené uznesením povereného príslušníka OO PZ Martin - západ dňa 25.06.2017. K skutočnostiam uvádzaným členmi hliadky zodpovedá i zápisnica o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby zo dňa 24.06.2017, ktorú spoločne s poučením o právach podozrivej osoby riadne podpísal obžalovaný. Ten sa k tomuto dôkazu na hlavnom pojednávaní vyjadril tak, že o odbere krvi nebolo ani slovo, o dychovú skúšku požiadal na oddelení on sám.

Obvinený V. Q. bol prepustený zo zadržania opatrením povereného príslušníka dňa 25.06.2017 o 3,50 hod., pričom zdravotné ťažkosti sa u obvineného prejavili až na OO PZ Martin - západ, na čo mu bola privolaná RZP a bol prevezený na ošetrovanie do UNM. Q.. Q. S. V.. po vykonaní vyšetrenia do lekárskej správy uviedol, že obvinený je spôsobilý byť umiestnený do CPZ pod podmienkou, že mu bude v pravidelných intervaloch meraný krvný tlak a podávané potrebné lieky. Keďže OO PZ Žilina - východ odmietli prevziať do cely predmetnú osobu s odôvodnením, že nemajú prostriedky, na zabezpečenie pravidelného merania krvného tlaku, bol obvinený následne prepustený zo zadržania po predchádzajúcom súhlase dozorujúceho prokurátora.

Dychová skúška na alkohol u V. Q. dňa 24.06.2017 o 21.16 hod. preukázala ovplyvnenie alkoholom s hodnotou 0,88 mg/l alkoholu v dychu a o 21.32 hod. 0,90 mg/l alkoholu v dychu.

Zo správy oddelenia urgentného príjmu, ktoré spísal lekár Q.. Q. S. V.. dňa 25.06.2017 o 1,43 hod. vyplýva, že pacient bol privezený RZP v doprovide polície pre vysoký krvný tlak a celotelový tras. Predchádzajúci mesiac nesúhlasil s vyšetrením suspektnej embolizácie, podpísal reverz, lieky má užívať, ale neužíva, vie o tom. Uvedeného dňa 25.06.2017 šoféroval pod vplyvom alkoholu, pri vyšetrowaní dostal kľče do rúk, slabosť, vedomie úplne nestratil, hlava ho nebolí, bolesti na hrudi nemal, dýcha sa mu dobre, nekašle, nebolí ho brucho, žiadne lieky nechce, má ich všetky. Záverovaný bol stav po kľčovom stave v alkoholovej ebriete, arteriová hypertenzia v úvode s vysokou hodnotou krvného tlaku, po liečbe s úpravou. Ako odporúčanie sa opakovane uvádza abstinencia alkoholu, tiež odovzdať vodičské oprávnenie na dopravnom inšpektoráte, vyšetrenie neurológom kľčového stavu v spáde, nešoférovať, nevykonávať činnosť, ktorá by mohla ohroziť pacienta alebo okolie. K vyjadreniu, či osoba môže byť umiestnená v cele policajného zaistenia lekár uviedol, že je potrebné dodržať individuálne obmedzenie, podávanie liekov, pravidelné meranie krvného tlaku s eventuálnou úpravou podľa odporúčania.

Z evidenčnej karty vodiča obvineného vyplýva, že v roku 2012 bol vydaný exekučný príkaz na zadržanie jeho vodičského oprávnenia, v roku 2010 mu bol Dopravným inšpektorátom Banská Bystrica uložený zákaz činnosti na 36 mesiacov, a to do 14.02.2013 pre priestupok na úseku cestnej premávky.

Evidenčná karta vozidla potvrdila vlastníctvo I. Q..

Z úradného záznamu spísaného dňa 25.06.2017 V.. V. I. vyplývali skutočnosti zhodné s tými, ktoré vo svojom výsluchu uvádzal svedok Q. S. v prípravnom konaní. Navyše bolo v tomto úradnom zázname uvedené, že vodičovi Q. nebol administratívne zadržovaný vodičský preukaz vzhľadom na skutočnosť, že dňa 14.02.2010 mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na 36 mesiacov a vodič po skončení zákazu činnosti si následne nespravil vodičské preskúšanie a doškoloovací kurz, takže ho mal v tej dobe stále zadržaný. Týmto konaním sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Ďalej sa v ňom uvádzalo, že obvinenému prišlo zle o 21.45 hod., W. Q. I. mu bola privolaná RZP, keďže dostal záchvat, pričom V.. I. bol uložený do stabilizovanej polohy a ukľudňovaný do príchodu RZP. Po príchode zdravotníkov bol na OO PZ Martin - západ ošetrovaný a následne prevezený do UNM. Po vyšetrení ošetrojúci lekár rozhodol, že môže byť umiestnený v CPZ pri dodržaní individuálnych obmedzení, a to podávaním liekov a meraním krvného tlaku. Následne bol eskortovaný do CPZ v Žiline, tá ho však odmietla prevziať s tým, že nemajú prostriedky na meranie tlaku, preto aj bol okamžite prepustený na slobodu.

V evidencii priestupkov má dva záznamy - jeden z mája 2013 pre priestupok podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch č. 372/1990, keď mu bola uložená pokuta 40 eur a ďalší pre priestupok proti majetku zo dňa 28.02.2013, kedy v potravinách ukradol bôčkovú paštétu a bola mu uložená bloková pokuta 20 eur. Z lekárskej správy Q.. Q. W. zo dňa 20.05.2017, ktorú súdu predložil sám obžalovaný vyplýva, že RZP ho priviezla v uvedený deň na predmetné vyšetrenie, keďže mu predtým prišlo nevoľno, pocítil tlak na hrudníku, stratil vedomie, prebrali ho policajti, mal vypité pivo. Naposledy odpadol pred mesiacom, bol vtedy hospitalizovaný v O. O.. Konštatovaný bol u neho vyšší tlak na základe údajov pacienta. V závere lekár uviedol, že nie je možné vylúčiť embóliu, pacient však aktuálne odmietal ďalší diagnostický postup a liečbu napriek poučeniu o svojom stave, podpísal negatívny reverz.

Na základe žiadosti súdu riaditeľ OO PZ Martin - západ písomným podaním zo dňa 17. 09.2018 súdu oznámil, že neevidujú žiaden obrazovo - zvukový záznam ku skutku zo dňa 24.06.2017. K tomuto dôkazu sa obžalovaný vyjadril tak, že záznam vyhotovovaný určite bol, policajtov by stál miesto.

V aktuálnej centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov nie je voči obžalovanému vedený žiaden záznam.

V odpise z registra trestov má obžalovaný desať záznamov od roku 1983. Pri všetkých týchto odsúdeniach sa na neho hľadí, akoby nebol potrestaný.

Súd sa oboznámil i s ďalšími pripojenými spismi, v rámci ktorých sú aktuálne vedené minimálne štyri ďalšie trestné konania voči obžalovanému. Išlo o vec Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/97/2019,

1T/42/2018, 3T/48/2020 a 3T/34/2018. V rámci vyjadrení k nim obžalovaný v podstate potvrdil, že sa tieto trestné stíhania voči nemu vedú, že žiadna z uvedených vecí dosiaľ nie je právoplatne skončená, v podstate vo všetkých popieral svoju vinu, pričom opakovane poukazoval na aktuálny zlý stav justície, čo má byť dôvodom pre jeho konania. Sám priznal to, že sa vedie voči nemu ešte ďalšie trestné konanie na Okresnom súde Žilina, a to pre prečin zanedbania povinnej výživy, i v tejto veci svoju vinu odmietal.

V súlade s ustanovením § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodnutí prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebrané na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona je ohrozovacím trestným činom, ktorý je z hľadiska zavinenia spáchaný úmyselne (*dolus directus* resp. *dolus eventualis*). Páchatelom uvedeného trestného činu môže byť každá trestne zodpovedná fyzická osoba. Predmetné zákonné ustanovenie chráni predovšetkým životy, zdravie ľudí a majetok pred ohrozením, ktoré spočíva v konaní páchatel'a vykonávajúceho zamestnanie alebo inú činnosť pod vplyvom návykových látok, nezriedka aj psychotropných látok. Na naplnenie skutkovej podstaty uvedeného trestného činu stačí samotné ohrozenie vyššie uvedených trestným zákonom chránených záujmov, teda nemusí prísť ku vzniku poruchy na objekte, ako je to v prípade viacerých iných trestných činov. Ako vyplýva z obsahu ustanovenia § 289 ods. 2 Trestného zákona, tak objektívna stránka skutkovej podstaty posudzovaného prečinu spočíva v odmietnutí zákonnej povinnosti podrobiť sa skúške (odberu) za účelom prípadného zistenia prítomnosti návykovej látky v organizme človeka. To znamená, že pokiaľ v tom čase podozrivá osoba odmietne poskytnúť súčinnosť pri takomto zisťovaní, hoci to nie je spojené s nebezpečenstvom pre jej zdravie, dopúšťa sa automaticky uvedeného trestného činu.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že obžalovaný pri výkone inej činnosti, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku - pri vedení motorového vozidla - sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou a odmietol sa tiež podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie, a teda naplnil objektívnu stránku prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. Takto konal po predchádzajúcom riadnom poučení o uvedenej povinnosti zo strany príslušníkov PZ, teda konal v danom prípade formou priameho úmyslu.

Základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie, či konanie nesie všetky formálne znaky prečinu, a tiež či ide o prečin aj v intenciách § 10 ods. 2 Tr. zák. Súd sa teda zaoberal i otázkou tzv. materiálneho korektívu, keďže podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. by nešlo o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, by bola jeho závažnosť nepatrná. V danom prípade išlo o konanie súvisiace so zvlášť nežiaducim javom v rámci cestnej premávky, ktorý so sebou prináša enormné riziko pre životy, zdravie a majetok ľudí, a teda je potrebné sa s ním dôsledne vysporiadávať i z hľadiska preventívneho. Dychovou skúškou u obvineného vykonanou následne už na príslušnom OO PZ bolo navyše objektívne zistené faktické ovplyvnenie vodiča v čase skutku viac ako 2 promile alkoholu, pričom už hodnota 0,4762 mg/l alkoholu, teda 1 promile, je takou hodnotou, pri ktorej podľa lekárskej vedy žiadny, teda ani prípadne nadpriemerne disponovaný vodič motorového vozidla, nie je schopný bezpečne viesť motorové vozidlo. Tvrdeniu obžalovaného o nutnosti konať protiprávne v dôsledku jeho zhoršeného zdravotného stavu súd neuveril, čo podrobne vysvetlil na inom mieste odôvodnenia tohto svojho rozhodnutia. Na základe vyššie uvedených skutočností, najmä spôsobu spáchania činu, jeho okolnosti a hroziaci následok konania obžalovaného, je možné konštatovať, že sa bez akýchkoľvek pochybností v danom prípade jedná o trestný čin.

Súd v tejto veci vykonal rozsiahle dokazovanie s cieľom zistiť všetky okolnosti žalovaného skutku v rozsahu potrebnom na jeho spravodlivé rozhodnutie. Vykonaným dokazovaním bolo bez pochybností preukázané, že daný skutok bol spáchaný obžalovaným tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Obžalovaný sa k spáchaniu prečinu pred súdom nepriznal, svoje konanie obhajoval

nutnosťou konať takto v dôsledku krajnej núdze - svojho akútne zhoršeného zdravotného stavu. Pokiaľ obžalovaný hovoril o konaní v krajnej núdzi, súd sa s jeho argumentmi nestotožnil, keďže v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre uvedenú okolnosť, ktorá by vylučovala protiprávnosť činu. V tejto súvislosti súd poukazuje najmä na skutočnosť, že bolo nesporne možné odvrátiť obžalovaným tvrdené nebezpečenstvo hroziace údajne jeho životu a zdraviu inak, a to či už privolaním si pomoci z najbližšieho miesta, odkiaľ to bolo možné (napríklad z hotela O., okolo ktorého prechádzal; tiež požiadanim o pomoc ktoréhokoľvek z obyvateľov miestnej časti Q. - O., ktorou prechádzal; či najneskôr z čerpacej stanice R., ktorú míňal v čase bezprostredne predchádzajúcom jeho zadržaniu príslušníkmi polície). Svojim extrémne nezodpovedným konaním priviedol do nebezpečenstva ohrozenia života a zdravia nielen seba, ale i ďalších ľudí, ktorí boli jeho jazdou priamo ohrození a rovnako tiež majetok, ktorý mohol pri takejto jazde poškodiť. Obžalovaný objektívne vedel, že pri konzumácii alkoholu a vynechaní predpísaných liekov môže toto byť pre jeho zdravotný stav veľkým nebezpečenstvom, napriek tomu tak konal a oslavy u neho prebiehali dokonca až tri dni. Sám potvrdil, že si v čase jazdy uvedomoval riziko, ktoré môže spôsobiť svojou jazdou (hovoril o možnom zrazení dieťaťa, matky s kočíkom, spôsobení iného nešťastia), preto údajne išiel bočnými cestami. Na hlavnom pojednávaní opakovane zdôrazňoval, že má byť dlhoročným záchranárom, ktorý si údajne cení ľudské životy, o to viac odsúdeniahodné je, že takáto osoba sama jazdí pod vplyvom alkoholu, a ak by aj bolo pravdivé tvrdenie o jej zhoršenom zdravotnom stave, neukončí takýto nebezpečný dej v tom najskoršom možnom momente. Je tiež zarážajúci spôsob, akým sa obžalovaný snažil pred súdom ospravedlniť svoje konanie, keď tvrdil, že zistený - podľa neho zostatkový alkohol - v hladine 2 promile v čase jazdy u neho nebolo až tak veľa, a že on osobne sa cítil byť spôsobilý viesť osobné motorové vozidlo. Tu je treba konštatovať, že hladina ovplyvnenia alkoholom u obžalovaného v čase po skutku objektívne stúpala. Je teda zrejmé, že u neho o zostatkový alkohol s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou nešlo, obžalovaný musel aktívne požívať alkohol ešte aj v čase pred jazdou samotnou. Je pritom všeobecne známou skutočnosťou, že nikto v stave ovplyvnenia alkoholom v miere nad 1 promile už nie je schopný viesť vozidlo bezpečne. Z prejavu obžalovaného a obsahu jeho tvrdení je zrejmé, že sa snaží zmierniť a ospravedlniť svoje konanie, jeho výpoveď však pôsobila na súd účelovo, a to i z dôvodu, že sa pôvodne pri svojej výpovedi v prípravnom konaní k spáchaniu trestného činu priznal, následne pred súdom svoju výpoveď významným spôsobom zmenil v zjavnej snahe vyvinieť sa. Až paradoxne vyznieva na jednej strane obžalovaným popisovaný aktívny život záchranára, keď na druhej strane hovorí o svojom extrémne zlom zdravotnom stave, ktorý mu dokonca niekoľko rokov mal brániť i zúčastniť sa na nariadených hlavných pojednávaníach, či ho mal ohrozovať v čase skutku natoľko, že v stave značného ovplyvnenia alkoholom sadol do vozidla a podľa vlastných slov smeroval do nemocnice. Tu nemožno prehliadnuť, že ani jeden zo zasahujúcich policajtov neuvádzal, že by sa obžalovaný po zastavení sťažoval na akékoľvek zdravotné problémy, nežiadal a ani nebolo potrebné volať k nemu zdravotníkov - k tomu došlo až po určitom dlhšom čase, a to na príslušnom OO PZ. Ak by obžalovaný skutočne mal tak závažné zdravotné problémy, tieto by určite spomenul už po zastavení ho príslušníkmi polície, ktorí by bezodkladne privolali rýchlu zdravotnú pomoc na miesto samé resp. by menovaného dopravili bezpečne na lekárske ošetrenie. K takémuto niečomu však nedošlo. Navyše po ošetrení obžalovaného príslušným lekárom bolo vydané potvrdenie, že môže byť umiestnený do cely policajného zaistenia, jeho zdravotný stav tomu nebránil. Súd na hlavnom pojednávaní mohol priamo pozorovať až nekritický postoj obžalovaného k nebezpečnosti vedenia vozidla pod vplyvom alkoholu, obžalovaný dokonca uvádzal, že by to spravil znovu. Z uvedeného v tejto konkrétnej veci vyplýva ešte významnejšia potreba preventívneho pôsobenia na samotného obžalovaného.

Obžalovaný je bez akýchkoľvek pochybností usvedčovaný výpoveďami priamych svedkov - Q. S. a V. I., teda príslušníkov PZ, ktorí ho bezprostredne po skutku obmedzovali na osobnej slobode, pričom obaja priebeh celej udalosti popísali v podstatných okolnostiach v zhode už v prípravnom konaní (svedok Q. S. formou úradného záznamu a svedeckej výpovede, V. I. v ním spísanom úradnom zázname). Skutočnosť z prípravného konania potvrdili i neskôr osobne ako svedkovia po zákonom poučení a zložení prísahy v konaní pred súdom. Súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by spochybňovala výpovede týchto svedkov, nebol objektivizovaný žiaden dôvod, pre ktorý by mali mať záujem ublížiť či poškodiť obžalovanému. S ich výpoveďami v plnom rozsahu korešpondujú i ďalšie objektívne dôkazy, ktorými sú najmä zápisy o dychovej skúške na alkohol zo dňa 24.06.2017 o 21.16 hod. a o 21.32 hod., správa Q. S., V. z oddelenia urgentného príjmu, či oznámenie riaditeľa OO PZ Martin - západ zo dňa 17.09.2018, že neevidujú žiaden obrazovo - zvukový záznam ku skutku zo dňa 24.06.2017.

Súd sa pri ukladaní trestu ako právneho následku spáchaného trestného činu riadil zákonom stanovenými zásadami. Jeho cieľom bolo zabezpečiť najmä ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že sa mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoria sa podmienky na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a súčasne sa odradia iní od páchania trestných činov. Trest mal zároveň vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

U obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť. V súlade so znením § 38 ods. 2 Tr. zák. súd teda ukladal obžalovanému trest v základnej trestnej sadzbe, teda vo výmere do 1 roka trestu odňatia slobody. Pri zohľadnení všetkých vyššie uvedených skutočností napokon uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, teda pri strede zákonom ustanovenej výmery, s určením skúšobnej doby na 2 roky, teda pri dolnej hranici zákonnej výmery (1 až 5 rokov). Vzhľadom na to, že sa obžalovaný trestnej činnosti dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla, uložil mu súd i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 4 roky, teda taktiež v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby (1 až 10 rokov).

Súd je presvedčený, že takto uložený trest v plnej miere splní účel trestu tak, ako ho má na mysli Trestný zákon.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Martin do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1, 2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.